

№ 2,3

Bulgarisch-orthodoxe Kirchengemeinde
„Hl. Iwan Rilski“, Kirche: 1120 Wien, Dunklergasse 21
Top Kirche, Eingang Dunklergasse
Postadresse: 1040 Wien, Kühnplatz 7

0664 22 44 370
www.bok.at info@bok.at

2025

ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

1700 ГОДИНИ

ПЪРВИ
ВСЕЛЕНСКИ
СЪБОР В
НИКЕЯ

НИКЕЯ – ТАМ, КЪДЕТО ЦЪРКВАТА СЕ УЧИ ДА ГОВОРИ ЗАЕДНО

1700 ГОДИНИ ОТ ПЪРВИЯ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР В НИКЕЯ, 325 Г.

Д-р Златина Каравълчева

Рождането на Бога в историята, като син на девицата Мария, придава на историята особен смисъл – тя е осветена от Божието присъствие, всичко в нея има смисъл, защото е част от Божия промисъл за нас, хората. Християнинът обръща поглед към миналото с уважение, търсейки в него поуците, които ще му помогнат по-добре да разпознае волята Божия в своето време. Добър повод за това ни дават юбилейните дати, каквато през тази година чества целият християнски свят – 1700 години от Първия вселенски събор, проведен се през 325 г. в Никея, недалеч от Константинопол. На този събор ние дължим Символа на вярата, който всички произнасяме при кръщението си и по време на св. Литургия.

В Библията думата „юбилей“ (на еврейски йовел – יובל) има специално значение. Тя не е просто годишнина, както често я разбираме днес, а е свързана с определен свещен ред в Израил. Юбилейна е всяка 50-а година (Лев. 25:8 – 55) и тя се счита за година на освобождение, възстановяване и ново начало. През нея земята почива – не се сее и не се жъне, всички продадени земи се връщали на собствениците си, продадените поради бедност израилтяни се освобождавали и пр. По този начин юбилейната година символично показвала, че Бог е истинският собственик на земята и на живота на хората.

Нека от тази гледна точка обърнем поглед и към юбилейната година от провеждането на първия Вселенски събор – на какво ни учи Господ, за да бъдем наистина Негови свидетели в нашето време.

Но първо нека кажем защо съборът е „вселенски“. На езика на онова време тази дума означавала, че съборът е представителен за цялата Римска империя – за цялата „ойкумена“ или „вселена“ на български език. Така тогава наричали „цивилизования свят“. В Никея

за първи път се събрали епископи от всички краища на империята, за да намерят решение на своите общи проблеми.

Така Първият вселенски събор ни казва нещо много важно за начина, по който Църквата трябва да решава разногласията си. Преди всичко тя не е събрание на самоволни мнения, а общност, водена от Светия Дух. Никой човек, бил той и светец, не може да претендира за „директна връзка“ с Бога, Който да му даде откровение, но е нужно личният боговдъхновен опит да бъде проверен с другите. В противен случай лесно бихме изпаднали в прелест – в самозаблуда, когато вместо Божия глас слушаме собствения си. Истината се потвърждава в общността на вярващите, в съгласието на отците, в опита на светиите. Дори най-големите духовни водачи са търсили проверка и утвърждение в събора на Църквата.

Но истински събор има там, където братя във вярата имат свободата и смелостта да спорят без лукавство и корист, търсят истината и я откриват в светлината на Христовото Евангелие. Именно затова и до днес Църквата се нарича „съборна“ – тя живее чрез общението, а не изолирана, затворена в себе си и самодостатъчна. Ако загубим желание за дебат и разговор за проблемите ни, а общението ни стане „протоколно“, то тогава ние се лишаваме и от възможността Светият Дух да бъде наш учител.

В Никея е имало спорове, имало е остри противопоставяния, но в крайна сметка е победила силата на истината. И днес Църквата ни учи, че не трябва да се страхуваме от въпросите, от различните гласове. Важното е те да бъдат поставени пред лицето на Бога, в молитва и търсене на Неговата воля.

На събора главният спор бил предизвикан от арианите – еретици, които твърдели, че Синът е най-съвършеното от творенията, но не и истински Бог. Тяхното учение било толкова убедително, че

заразило цялата Църква, а православните на много места останали в малцинство. Срещу арианските епископи на събора застанали свети като Александър Александрийски и младият дякон Атанасий, бъдещ велик отец на Църквата. След оживени дебати отците на събора приели православната формулировка, че Синът е истински Бог, „единосъщен“ на Отца. И това не е абстрактна философия – иначе не биха спорили толкова разгорещено, а истина, която засяга нашия живот: С Христос Бог Сам влиза в нашата история, става наш брат, един от нас, понася нашите човешки скърби, изпива горчивата чаша на насилствената смърт и ни дарява вечен живот. Именно затова Символът на вярата, който днес произнасяме, е духовното съкровище, оставено ни от Nikea, и нашият отговор на Божията любов.

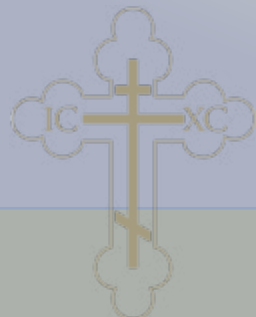
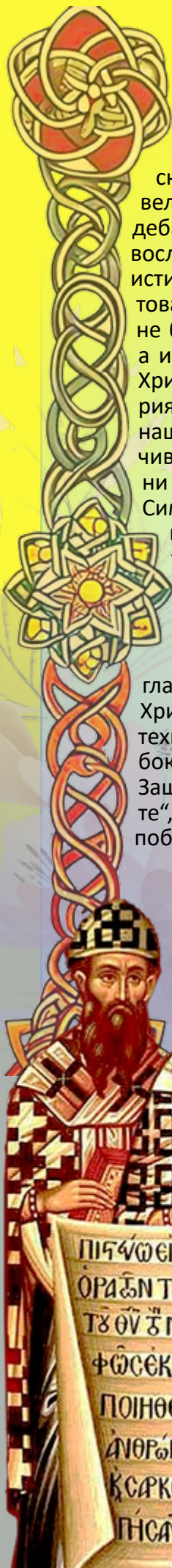
Освен първата част на Символа на вярата, съборът в Nikea установява и обща дата за празнуването на главния ни празник – Възкресението на Христос или Пасхата. Това не е просто технически календарен въпрос, а дълбок символ на единството в Христос. Защото Пасха е „празник на празниците“, денят на нашето спасение, денят на победата над смъртта.

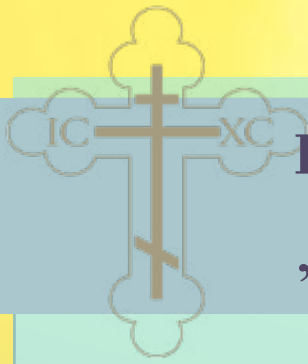
Какво свидетелство би било, ако едни християни пеят днес „Христос воскрес“, а други – седмица по-рано или по-късно? Отците са разбрали, че в деня на Възкресението трябва да звучи единен глас, да се усеща един ритъм в цялата Църква. Общата Пасха е зов за обща вяра, обща надежда и обща любов – така както всички сме призвани към една трапеза в Божието Царство.

„Да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мене и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил“ (Йоан 17:21). От тези думи на Христос става ясно, че единството, което има силата да убеди света в истината на Евангелието, не е самоцелно. Нито всяко единство е свидетелство за истината. Само ако сме „в Тях“ – тоест само ако като християни сме в Бога и търсим Неговата правда, ние можем да бъдем едно така, както Христос иска. Всяка корист разделя християните, защото затваря пътя на Светия Дух към човешкото сърце, а оттук и към нашите общности – било то семейство, енория или епархийска църква.

И това е най-големият урок на Първия вселенски събор – не е достатъчно царската власт да събере епископите от цялата държава, защото истината не се налага с насилие. Нужни са глад и жажда за истината, както и смелост тя да се отстоява до саможертва. Така са постъпили светите отци в Nikea – някои от тях дошли със следи от мъченичества, претърпени в гоненията, други носели тежестта на пастирската отговорност за цели епархии, но всички били готови да поставят истината над личната си безопасност.

И така, юбилеят от 1700 години не е само повод за историческо припомняне, а призив към всеки от нас: да пазим чиста вярата си, да не се страхуваме от въпросите на времето, да търсим единство в Духа, а не в компромиса. Само така думите „Да бъдат всички едно“ могат да станат реалност и в нашите дни – в семействата ни, в енориите ни, в Църквата ни.

БЪЛГАРСКА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА „СВ. ИВАН РИЛСКИ“ • ВИЕНА

РАДОСТНИ ИЗЖИВЯВАНИЯ:

Сърадваме на родителите и казваме сърдечно:

„Добре дошли на този свят“ на новородените:

Дара Павлова, Пресбаум, Долна Австрия; Рая Георгиева, Виена; Александър Шрамел, Виена; Християн Йосифов, Виена; Александър Райч, Тулн, Долна Австрия; Фабиян Пал, Виена и Елизабет Катарска, Виена.

За живот с Бога бяха кръстени:

Далия Райхер, Виена; София Мартинович, Виена; Ана Мария Станкова, Виена; Виктория Красенова Кънева, Виена; Крис Ганчев, Виена; Ния Ганчева, Виена; Леополд Калинков, Виена; Виктория Високомогилски, Брегенц; Самуел Митков, Виена; Симеон Митков, Виена; Мартин Грудев, Виена и Величко Кръстев, Виена; Ния Момчилова, Виена; Александра Маринчева, Холабрун и Константин Томов, Виена.

Божие благословение да пребъдва над тях през целия им живот!

Със светото тайнство брак се свързаха завинаги:

Костадин Костов и Стефка Дочева-Костова, Виена

Ние пожелаваме щастие до края!

ТЪЖНИ ИЗВЕСТИЯ:

С благослова на Църквата се преселиха във вечността:

Иван Дунчев, Виена; Христо Христов, Виена; д-р мед. Деляна Ал Химиари-Минева, Виена; Красен Тошков, Виена; д-р Калин Урумов, Виена; Ана Стефанова Волева, Виена; Херман Райндл, Виена; Светла Стоянова-Митч, Тулн и дипл. инж. Кирил Атанасов-Кърджалиев, Виена.

Господ да ги настани в селенията на праведните!

Erscheinungsort WIEN
Verlagspostamt 1040 Wien

Pfarrblatt der Bulgarisch-orthodoxen
Kirchengemeinde in Wien, Österreich Wien
Medieninhaber, Herausgeber, Redaktion:
Bulgarisch-orth. Kirchengemeinde in Wien

Alle: 1040 Wien, Kühnplatz 7,
Bankverbindung: IBAN: AT28 1200 0006 5414 7008 BIC: BKAUATWW
Übersetzung aus dem Bulgarischen: Mönchspriester Regierungsrat Prof. DDr. IOANN Krammer